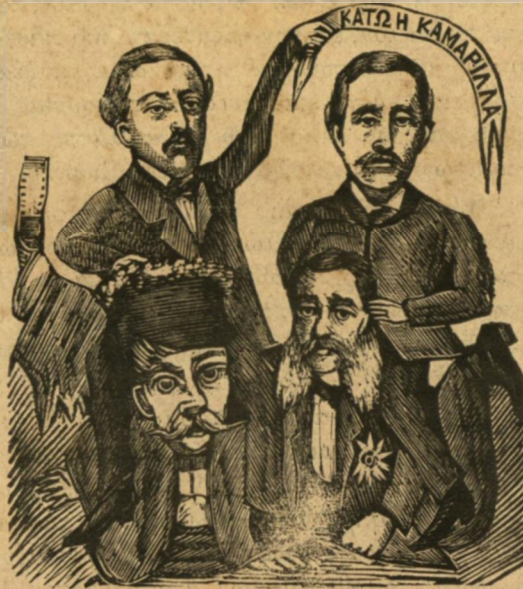

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἔτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-
 νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
 στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
 καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Μετὰ μακρὰν ἀγωνίαν καὶ πολυῶδον ἀ-
 πεπέμφθη τὸ ὑπουργεῖον Βούλγαρη, διότι τὸ
 ἔθνος τὸ ἀπῆται, καὶ ἡ θέλησίς του ὑπῆρξε
 σεβαστὴ· ἡ ἐποχὴ αὕτη ὑπῆρξε μία τῶν μάλ-
 λον ἀπαισιῶν, ἀλλὰ συνάμα καὶ διδακτικὴ
 διὰ τὸ ἔθνος ἐν γένει· ἀπεδείχθη ἐναργέστα-
 τα, ὅτι ἐν τῷ ἔλλ. λαῷ ὑπάρχουσιν ἀκμαῖα
 τὰ στοιχεῖα τῆς ζωῆς, μεθ' ὅσων καὶ ἂν πα-
 ρεσκευάσαν χαύνωσιν τὰ ὄργανα τοῦ ἀπολυ-
 τισμοῦ. Ὁ ἔλλη. λαὸς καιρίως συνησθάνθη
 τὴν κατενεχθεῖσαν αὐτῷ πληγὴν, καὶ ἠγορ-
 θῆθη σοβαρῶς, μεθ' ὅλης τῆς ἐμπρεπούσης
 εἰς ἕν ἔθνος ἀξιοπρεπείας καὶ φρονήσεως,
 ἀντιτάξας ὅλα τὰ μέσα ἃ ἡ ἐλευθερία ὑπα-
 γορεύει καὶ ἀναγκάσας τοὺς Κυβερνήτας νὰ
 σταματήσωσιν. Οὐδὲν τούτου ἐμφαντικώτε-
 ρον, ὅτι ὁ ἔλλη. γρηγορεῖ. Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ
 ἱστορίᾳ τῶν ἔθνῶν δὲν εὐρηταί που παραδειγ-
 μα τοιαύτης ταχείας ἐξεγέρσεως, καὶ ὅταν
 μάλιστα ὁ πολίτης δὲν προσβάλλεται εἰς ἐ-
 κείνο ὅπερ ἀτομικῶς αὐτὸν ἀποβλέπει, τοῦθ'
 ὅπερ ἡ Κυβέρνησις Βούλγαρη ἐπιδειξίως πως
 ἀπέφυγε· ναὶ μὲν ὑπάρχουσ. παραδείγματα
 ἐξεγέρσεως τῶν λαῶν, ἀλλ' ὅποτε ἀφηρητο

ἀπ' αὐτῶν ἡ ἰδιοκτησία των, ἡ τιμὴ των,
 ὁπότεν δηλαδὴ ὁ ἀπολυτισμὸς κατέφευγεν
 εἰς τὸ ὑστατον μέσον. Ἄς διδαχθῶσι λοιπὸν
 οἱ καθῆκον ἔχοντες, ἵνα μὴ ἐκτίθενται ἀνε-
 πιτυχῶς εἰς παρατόλμους ἐπιχειρήσεις.

Τὸ διάδοχον ὑπουργεῖον Τρικούπη ἂν καὶ
 ἀνήλθε διὰ τῆς ὁδοῦ, ἣν εἶχε καταδικάσει,
 οὐχ ἤττον παρέχει ἡμῖν τὰ ἐχέγγυα ἐκ τῆς
 μέχρι τούδε πορείας του, συνταγματικῆς
 διοικήσεως· τὸ πρόγραμμά του, ἐν ἐκ τῶν
 πρωτίτων καθηκόντων πάσης Κυβερνήσεως,
 δίδει ἡμῖν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἔχει καλὴν
 προαίρεσιν, καὶ καθόσον τὰ πρόσωπα τὰ ἀ-
 παρτίζοντα τὴν Κυβέρνησιν, ἔχουσι παρελ-
 θὸν εὐάρεστον. Ναὶ μὲν τὰ πρόσωπα ταῦτα
 παρέβησαν τυπικὴν ἀρχὴν παρ' αὐτῶν καθιε-
 ρθεῖσαν, ναὶ μὲν ἠμάρτησαν πρὸς ἑαυτὰ
 καὶ πρὸς ἄλλους προσωπικῶς, οὐχ ἤττον ὁ
 τόπος ἀδιαφορεῖ περὶ τύπων τοιούτων, ἐνό-
 σω οὗτοι δὲν χρησιμεύουσιν ὡς βᾶθρον πρὸς
 παραβίασιν τῆς οὐσίας· ἀλλ' ὡς εἴρηται τὸ
 παρελθὸν τῶν προσώπων αὐτῶν δὲν ἐπιτρέ-
 πει ἡμῖν νὰ ὑποθέσωμεν οὔτε ὅτι δὲν ἐνο-
 οῦσι τὴν τεθεῖσαν παρῖδα, ἂν τοιαύτη τις
 ἐτέθη, ἐν ἣ θὰ πέσωσι καὶ αὐτὰ καὶ τὸ ἔθνος,

οὔτε ὅτι δολίως φερόμενα, ὑποστηρίζουσι
 τὴν θέσιν παγίδος, ἐν ἣ νὰ ἐμπέσῃ τὸ ἔθνος·
 ἀλλὰ μᾶλλον κολακευόμεθα νὰ πιστεύσω-
 μεν, ὅτι προνοοῦντα ὅλα ταῦτα ὡσι τεθω-
 ρακισμένα κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς, ἄλλως
 τε δὲ πᾶσα τοιαύτη ὑπόνοια ἔχουσα ὑπόσα-
 σιν, οὐδὲν ἄλλο θὰ ἐπιφέρῃ ἢ συνέχειαν
 νέων ἀγώνων, ὧν ἀποτέλεσμα ἔσεται ἡ αἰ-
 σχρὰ καὶ αὐτῶν πτώσις, χωρὶς οὐδόλως νὰ
 ἐπιφέρῃ ὀριστικὸν τι ἀποτέλεσμα βλαβερὸν
 τῷ ἔθνει. Μάρτυς ἀψευδῆς ἔστω ὁ πρόσφα-
 τος ἀγὼν τῆς Κυβερνήσεως Βούλγαρη.

Ἡ παρούσα Κυβέρνησις ἔχει τὴν ὑποστή-
 ρixin τοῦ ἔθνους ἐνόσω βαίνει κανονικῶς,
 πᾶσα παρέκκλισις ἔστιν ἡ καταδίκη τῆς· τὸ
 ἔθνος χαρμοσύνης ἐδέχθη τὴν εἶδησιν τοῦ
 σχηματισμοῦ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως,
 διότι πέποιθεν ὅτι σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς οὔσα
 τῆς φάλαγγος τῆς ἀντιπολιτεύσεως δὲν θέ-
 λει ἀρνηθῆ κατ' οὐσίαν τὰς ἀρχὰς αὐτῆς·
 ὅσων δῆποτε δὲ καλὴν προαίρεσιν καὶ ἂν ἔχη
 μία τοιαύτη κυβέρνησις δὲν δύναται ἢ νὰ
 ναυαγήσῃ, ἀλλὰ τὸ ἔθνος δὲν θέλει ἀρνηθῆ
 τὴν συνδρομὴν του ὁπότεν βλέπη πλήρη
 ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν, ἃς ἡ ἀντιπολιτευσις

Κ Η Π Ο Σ

Ο ΘΡΗΝΟΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΗ.

Ἐλθετε τριγύρω μ' ὅλα, ἔλθετε πιστὰ κοπέλια,
 Ὅχι πλέον ἴσ' ἀν καὶ πρῶτα μὲ χαραῖς πολλαῖς καὶ γέλοια,
 Ἀλλὰ μὲ σκυφτὰ κεφάλια, ἔλθετε μ' ἐμὲ νὰ κλάψτε,
 Καὶ ἴς τὴ τόση συμφορὰ μας καὶ τὰ ρούχά σας νὰ κάψτε.
 Ἐλθετε νὰ σᾶς ζεστάνω ἴσ' ἀν κλωσσοῦ μὲ τὰ φτερά μου,
 Ἐλθετε ἴς τὴν ἀγκαλιά μου.

Νικολόπουλε, ψυχὴ μου, φῶς μου, μάτια μου, γαμβρέ μου,
 Τέτοιο πόνο, τόση θλίψι δὲν δοκίμασα ποτέ μου.
 Δὲν μ' ἐμάραναν τὰ χρόνια καὶ αὐτὴ θὰ μὲ μαράνη.
 Ἐλα καὶ ἐσὺ κοντά μου, διπλωμάτη Δεληγιάννη,
 Καὶ ἐσὺ φαρά Τριγγέτα, καὶ σὺ φίλε κι' ἀδελφέ μου
 Βαλασσόπουλε χρυσέ μου.

Ἀλλὰ πρῶτος ἀπὸ ὅλους ἔλα σὺ, Γρίβα μεγάλη,
 Καὶ τὴ πρῶτη μας τὴ δόξα καὶ τὰ ὄνειρά μας ψάλλε.
 Εἰς τὸ δυνατὸ σου χέρι πιάσε τοῦ στραβοῦ τὴ λύρα
 Γιὰ νὰ κλάψουμε κ' οἱ οὖω τὴν κακὴ μας μαύρη μοῖρα.
 Ἐλα πάλι νὰ τὰ ποῦμε... ἔλα κάθησε κοντά μου,
 Γρίβα μου, παρηγοριά μου.

Πόσα σχέδια γεννοῦσε τὸ σοφὸ μας τὸ κεφάλι,
 Ποῦ ἡ τόση ἡ τιμὴ μας; ποῦ ἡ δόξα ἡ μεγάλη;
 Ποῦ ἡ τόσες μας ἐλπίδες, τὰ χρυσὰ τὰ ὄνειρά μας;
 Ἐσθυσαν μὲ μία ὅλα τὰ μεγάλα σχέδιά μας.
 Ποῦ ἡ πρῶτη δυνάμι μας, ποῦ μὲ μιὰ μόνη ματιά μας
 Ὅλοι ἐσκυφταν ἔμπροστά μας;

Ἄχ! τὰ δάκρυα μὲ παίρνουν... ἄχ! ἀφήτέ με νὰ κλάψω
 Καὶ τὴν κόκκινὴ μου φέσα μὲς ἴς τὴν πίσσα γιὰ νὰ βᾶψω.
 Ὅσο εἶχα τὴν ὠραίαν Ἐξουσίαν εἰς τὸ χέρι,
 Ἄν καὶ ἦμαι πολὺ γέρος, ἐπετοῦσα σὰν ζεφτέρη.
 Ἀλλὰ τώρα δὲν ἀντέχω τὰ ποδάρια μου νὰ πάρω,
 Ἰσ' ἀν νὰ βγῆκα ἀπ' τὸ Χάρο.

έθηκε και ως μετ' αυτής και οι τήν παρούσαν Κυβέρνηση αποτελούντες. Εχέτωςαν λοιπόν οι Κυβερνήται υπ' όψιν των τήν θέλησιν του έθνους, τήν ήθικήν αυτού κατάστασιν, και ως προχωρήσασιν όπως αυτά υπαγορεύονται, μη πλανηθώσι δε και εκκλίνωσιν ούτε κεραίαν, διότι ή θέσις αυτών έσεται χείρων της πεσούτης Κυβερνήσεως, και έσεται χείρων, διότι εν τῷ έθνει ή ώθησις έδόθη, και εις πάσαν τοιαύτην περίστασιν ουδῶπως θά βραδύνη νά έτοιμασθῆ, θά εύρεθῆ καθ' όλα παρασκευασμένον.

Δημοσιεύοντες το πρόγραμμα της παρουσίας Κυβερνήσεως, πεποιθίμεν ότι περιέχει εν έαυτῷ πᾶν ὅτι το έθνος επιθυμεί, μίαν μικράν όμως αντίφασιν δέν δυναμέθα νά παβλέψωμεν, ήν και γενικώτερον εν τῷ πολιτικῷ Δελτίῳ αναφέρωμεν· ενῶν το πρόγραμμα λέγει ὅτι: «Μόνη ή σύμπραξις τοῦ έθνους έφραζομένου δια τῶν νομίμων αυτού αντιπροσώπων εν γνησίῳ κοινοβουλίῳ, δύναται νά θέσῃ τέρμα εις τήν εκρυθμον της πολιτείας κατάστασιν ήν παρήγαγον λυπηρά γεγονότα», εν τούτοις ελησμονήσαν ὅτι ήλθον οχι δια της συμπράξεως του έθνους, αλλά δυναμί των προνομίων της Βασιλείας· εύχόμεθα όμως ή αντίφασις αυτή νά μη αποβῆ βλαβερά τῷ έθνει.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ.

Συμπολιταί!

Η έμπιστοσύνη του βασιλέως εκάλεισεν ήμᾶς εις τήν κυβερνησιν της χώρας προς πλήρη εν τῇ εξουσία έφαρμογήν της πολιτικῆς, ής ειμεθα συνήγοροι· ανελάβομεν δε τήν εντολήν εν τελείᾳ συναισθησει της ευθύνης και επί τῇ πεποιθήσει, ὅτι το έθνος θέλει μάς υποστηρίξει πολιτευομένους και εν τῇ εξουσίᾳ συμφώνως πρὸς τὰς εκτός αυτής επαγγελίας μας.

Η ἀνόρθωσις του συντάγματός εν τῷ γράμματι και τῷ πνεύματι αυτού έσεται υπογραμμὸς της ήμετέρας πορείας εν τῇ ελευθερίᾳ και ένασκήσει των ἀνατεθέντων ήμῖν

υπὸ της Αὐτοῦ Μεγαλειότητος καθήκοντων· Ἀνυπέρογον ήμῶν έργον έσεται, κατά διαταγήν της Α. Μ. νά παρασκευάσωμεν εν τάχει τὰ δέοντα και νά επιστατήσωμεν, κατά τόν νόμον, εις τήν ελευθερίαν ἀπο πάσης υπονομίᾳς ή υποψηφιότητος και ανεπηρεάστον ἀπο πάσης επιδράσεως της εξουσίας ένασκήσιν του ελλογικῷ δικαίωματος των πολιτῶν πρὸς συγκρότησιν νέας βουλῆς.

Μόνη ή σύμπραξις του έθνους, εκφραζομένου δια τῶν νομίμων αυτού αντιπροσώπων εν γνησίῳ κοινοβουλίῳ, δύναται νά θέσῃ τέρμα εις τήν εκρυθμον των της πολιτείας κατάστασιν, ήν παρήγαγον λυπηρά γεγονότα.

Ενῶν δὲ πάντα τὰ ἀναγόμενα εις τὰ γεγονότα ταῦτα και τὰ της παρεπομένης ευθύνης, καθῶ ἀνήκοντα εις τήν ψήφον της μελλούσης βουλῆς, θέλουσι λυθῆναι κατά τὰς εύχάς του έθνους, ή ως εξ αυτών υφισταμένη έλλειψις νομοθετημάτων ἀναποδράστου ἀνάγκης θέλει ἀναπληρωθῆ προσωρινῶς δια β. διαταγμάτων υποβληθησομένων εις τήν νομοθετικὴν κύρωσιν ἅμα συνελθούσης της βουλῆς.

Πρώτιστον δικαίωμα και υποχρέωσις της βουλῆς ταύτης έσεται νά παράσχη εις τὸ Στέμμα και εις τόν τόπον υπουργείον, ὅπερ, ἀπολαύον της έμπιστοσύνης του βασιλέως και της πλειονοψηφίας των αντιπροσώπων του έθνους, θά έχῃ τὸ κύριον προσὸν συνταγματικῆς κυβερνήσεως.

Οὕτω θέλει ἐπανελθῆ ή πολιτεία εις τήν τροχίαν αυτής και θέλει ἐμπεδωθῆ ή λειτουργία των κοινοβουλευτικῶν ήμῶν θεσμῶν, συγκροτουμένης βουλῆς εξ ἁληθινῶν ἀντιπροσώπων του λαοῦ ἀποδιδομένων εις αὐτήν των δικαιωμάτων και της ἐπιρροῆς, ἅτινα προσήκουσιν εν συνταγματικαίς πολιτείας εις τὸ εθνικὸν συνέδριον.

Εν Ἀθῆναις τήν 27 Ἀπριλίου 1875.

Τὸ Ὑπουργικὸν συμβούλιον

Χ. Τρικούπης, Κ. Λομβάρδος, Α. Γ. Ράλλης, Α. Γ. Πιετιμεζᾶς, Η. Γενατάς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὸ ὑπουργείον του κ. Τρικούπη ἀποτελεῖται ἐκ των ἑξῆς:

Χαρίλαος Τρικούπης, ὑπουργὸς ἐπι των Ἐξωτερικῶν, προσωρινῶς ἐπὶ των Ἑσωτερικῶν και πρόεδρος του ὑπουργικῷ συμβουλίου.

Κωνσταντῖνος Λομβάρδος, ὑπουργὸς της Δικαιοσύνης.

Ἀθ. Γ. Πιετιμεζᾶς, ὑπουργὸς των Οἰκονομικῶν.

Δημήτριος Ράλλης, ὑπουργὸς των Ἑκκλησιαστικῶν και της Δημοσίας Ἑκπαίδευσως.

Η. Γενατάς, ὑπουργὸς των Στρατιωτικῶν και προσωρινῶς των Ναυτικῶν.

— Τὸ προσωπικὸν της Ἀστυνομίας εἰσχηματίσθη ὡς ἑξῆς. Εὐθ. Χατζηπέτρος Διευθυντής. Ὑπαστυνόμοι δὲ οἱ κκ. Παν. Πύρρος, Ἐμμανουήλ και Ζωῆς εν Ἀθῆναις, Μ. Ἀζάπης εν Πειραιεῖ, και Χαλκωνδούλης ἄρχοτοιχοῦ, ἔμεινε δὲ ἐκ των παλαιῶν ὁ κ. Ἀποστόλης. Δέν δυναμέθα ή νά ἐπιπροσώπων τούς διορισμούς τούτους καθόσον ἅπαντα τὰ πρόσωπα ταῦτα παρέχουσιν ἐχέγγυα τιμότητος και δραστηριότητος.

— Ἀπελύθησαν οἱ ἀντισυνταγματικοὶ Τριπόλεως, Ζακύνθου, Καλαμῶν και Κεφαλληνίας, καθόσον αἱ θέσεις αὐταὶ ὠρίσθησαν συνεπείᾳ του ἀκύρου περὶ προσθήκης Εἰσαγγελέων νόμου.

— Οἱ κκ. Σαρρίπολος και Πιερὴς εἰσέτι δέν ἀπελύθησαν της ὑπηρεσίας· δέν πιστεύομεν ὅτι θά εύρεθῶμεν εις τήν δυσάρεστον θέση νά μεμφθῶμεν τόν κ. Ράλλην ἐπὶ ἀδυναμίᾳ χαρακτήρος. Η κοινή γνώμη ἀπαιτεῖ τήν τιμωρίαν των ἐγκληματικῶν, οὐδῶπως δ' ὑποχρεῖ εις ἀβοηροσύνας προκειμένου περὶ τοιούτων.

— Τὰ ὄργανα της Καμαριλλίας Δρακόπουλος, Θανόπουλος κλπ. μετὰ του ἀρχηγού αυτών σίρ Βαλαωρίτου, ἀπελύθησαν των θέσεων, ὦν παρανόμως και παρ' ἄξιαν κατεῖχον. Οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει, ὅτι

οἱ κκ. Τρικούπης και Λομβάρδος θά παύσασιν και τὰ εν τῇ αὐτῇ ἀπομείναντα ὀλίγα Βαλαωριτικά σπέρματα, σώζοντες οὕτω και τόν τόπον και τόν Ὄρονον.

— Αἱ μεταβολαὶ τοῦ προσωπικῷ της ὑπηρεσίας βαινόνται ἀθρόως, και ἐπιτυχέως εἰσιν αἱ ἀντικαταστάσεις, ἐν ἐπι ἐχέγγυον ἀμερολήπτου των ἐκλογῶν διεξαγωγῆς.

— Εἰς πολλὰς πόλεις του Κράτους ή πτώσις της παρανόμου Κυβερνήσεως Βούλγαρη ἀρίστην ἐνεποίησε χαράν και ἀγαλλίασιν. Ὁ λαὸς παντοῦ εύωτασε δια δοξολογιῶν, ζητωκραυγῶν και φωταψιῶν τήν ελευσίαν της νέας Κυβερνήσεως. Ἰδίως δὲ εν Ζακύνθῳ ὅσα ἐλαβον χώραν τήν παρελ. Δευτέραν, ἅμα τὸ ἀτμόπλοιον ἐκόμισε τήν εἰδήσιν της εις τὰ πράγματα ελευσεως του κ. Λομβάρδου, εἶνε ἀπερίγραπτα. Πολῖται πλέον των ὀκτῶ χιλιάδων, ὡς γράφουσιν ήμῖν ἐκεῖθεν, συναθροισθέντες εις τὸν ναὸν του ἁγίου Διονυσίου ἐψάλλον δοξολογίαν, ὅπου και ὁ ἐκ Πατρῶν δικηγόρος κ. Ἀγ. Γεροκωστόπουλος, και ὁ δημομαχέων, ἐξεφώνησαν λόγους καταλλήλους συνωδῶ των φιλελευθέρων ἀρχῶν του κ. Λομβάρδου, μετὰ τὸ τέλος των ὁποίων πάντες ἐζητωκραύγασαν ὑπερ της Ἐλευθερίας, του Βασιλέως και του κ. Λομβάρδου. Οἱ κώδωνες ἀπασῶν των ἐκκλησιῶν ἐκρούοντο νύκτα και ήμέραν ἀπαξάπαντα τὰ καταστήματα ἤσαν καταστῶλιστα ἐκ σημαιῶν, ἀνθένων κλπ. τὸ δὲ ἔσπερας γενικῇ φωταψία ἐγένετο. Μόνον οἱ ταλαίπωροι Λιουραῖοι, οἱ με τὸ ἀτμόπλοιον περιμένοντες τήν παῦσιν του Δημάρχου Ζακύνθου, μόνον οὗτοι και οἱ ἀρχηγοὶ αυτών, ἐκλειον και ὀδύροντο εις τήν γενικὴν ταύτην χαράν, και οἵτινες ἐκρούθησαν εις τὰ ἔγκατα της γῆς ή μετριοφίασθησαν δια τὸν φόβον των Ἰουδαίων.

— Εἰς τινὰ βιενναῖαν ἐφημερίδα ἐπιστέλλουσιν ἐξ Ἀθηνῶν τῇ 5 Μαΐου τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα. «Ἀγγλία, Γαλλία, Ῥωσία και Γερμανία προτρέπουσι τὸν βασιλέα νά ἀπολύσῃ τὸ ὑπουργείον. Η Ῥωσικῆ αὐτῆς ἔμψει εις Ἀθῆνας ἐκτακτον ἐμπιστευτικὸν ἀντιπρόσωπον». Εἰς ἑτέραν ἐφημ.

μερίδα ἀναγγέλλουσιν ὅτι ὁ βασιλεὺς Γεωργίος ἐπέστειλε πρὸς τὸς αὐτοκράτορας της Αὐστρίας, Γερμανίας και Ῥωσίας γράμματα, ἐν οἷς ἐκτίθησι τὸ δυσχερὲς της πολιτικῆς αὐτοῦ θέσεως.

— Μετὰ λύπης μας παρατηρήσαμεν ὅτι ὁ κατάλογος των ὑποψηφιῶν της νομικῆς δι' ἐξετάσεις ἀνέρχεται εις 300 σχεδὸν ἐκ τῶν δόντων ἐφέτως ἐγγράφους ἐξετάσεις, ἐχουσι δὲ ἐξετασθῆ μόνον 35 μέχρι σήμερον πρᾶγμα ὅπερ ζημιόσι τὰ μέγιστα τούς φοιτητὰς διότι οἱ καθηγηταὶ θυλοιάζουσι μίαν ή δύο ὥρας ἐπὶ πλέον τήν ἐβδομάδα, οὔτε τὰ ὑπουργεία ἐφρόντισαν νά διορθώσασιν τὸ κακὸν τούτο, ὥστε κατ' ἀκριβῆ ὑπολογισμόν ὁ δίδων ἐφέτος ἐξετάσεις ἐγγράφους μέλλει νά δώσῃ προσορικὰς κατὰ τήν σειρὰν του μετὰ ἑξ ἑτη.

— Τὴν παρελθούσαν Παρασκευῆν κεραυνὸς καταπεσὼν εις τὰ χωρία Στανάκια και Μουσταφάδες των Θηβῶν, ἐφόνησεν ἕνα ποιμένα μετὰ του σκύλου του ὑπὸ δρυὸν καθύμενον εις τὸ πρῶτον χωρίον, εις δὲ τὸ ἕτερον χωρικὸν τινὰ. Ὁ δὲ κεραυνὸς του λαοῦ πότε θά ἐξαλείψῃ ἀπὸ τὸ πρόσωπον της γῆς τὸς ἐργάτας του ἀπολυτισμοῦ, οἵτινες ἐπὶ τοσοῦτον ἐβασάνισαν αὐτόν; Ποτέ!

— Ἐν τῷ χωρίῳ Ποταμῷ της Κερκύρας, νέος τις αὐτοχειριάσθη καθ' ἥν ὥραν ἐμέλλει νά στεφθῆ· ή νύμφη ἀπελπισθεῖσα ἐκ τούτου ἐρρίφθη ἐν τῷ φρέατος, ἀλλ' εύτυχῶς ἐσώθη δια της βοήθειας δύο συγγωρικῶν της. Τὸ αὐτὸ προτίθεται νά πράξῃ και ὁ κ. Βούλγαρης μετὰ του γαμβροῦ του Νικουτοπούλου, ἐνεκεν της ἀπωλείας της Ἐξουσίας, ἀλλ' ἀτυχῶς ἐπιβλέπον αὐτούς νυκθήμερον ὁ πιστὸς Ἰωάννης και ὁ γερο-Πρωῖνός. — Ἐπίσης ἐν Κερκύρᾳ ὁ ἰατρός Ἀλεξάκης ἐπεχείρησεν αὐτοχειρίαν, ἀλλ' ἐνεκεν ἀνεξαρτήτων της θελήσεως που προσκομιμάτων, ἀπέτυχεν. Τὸ παράδειγμα του θά μιμηθῆ, ὡς λέγεται και ὁ ἀρχηγὸς της Καμαριλλίας ἅμα τῇ ἐκ Λοιδίνου ἀφίξει του εις τήν πρωτεύουσαν, συνεπείᾳ της παντελοῦς καταστροφῆς του ἐπὶ δωδεκαε-

τιαν ὠκοδομουμένου μεγάρου του ἀπολυτισμοῦ· οὗτος ὅμως θά ἐπιτύχῃ του σκοποῦ του, διότι θά τὸν βοηθήσουν και θεοι και δαίμονες.

— Τὸ Κακοφυγιόδικεον Σύρου κατεδίκασεν ὀκταετῆ εἰρκτὴν βυρσοδέφην τινά, ὅστις εἶχε διαφθείρει δύο μικρὰ κοράσια, τὸ μὲν 8 ἐτῶν, τὸ δὲ 10, εις ἀμείδωκε νόσημα συφιλιτικόν. Λίαν ἐπιεικῶς ἐφέρθησαν οἱ κκ. ἐνορκοι. Επίσης κατεδίκασε κακοῦργον τινὰ γυναῖκα εις δεκατετραετην εἰρκτὴν, τὸν δὲ σύζυγον αὐτῆς εις δεκατριετῆ, ἥτις εἶχε φονεύσει τῇ συνεργείᾳ τοῦ νέου αὐτῆς συμβίου, τὸ ἐκ του πρώτου γάμου τέκνον της, ἵνα σφαιτερισθῆ τήν περιουσίαν, ήν ὁ πατήρ του τῷ εἶχεν ἀφήσει. Ἐπρεπε νά κατεδικάζετο τὸ ἐκτρωμα εις τὸν δι' ἀνασκολοπισμοῦ θάνατον.

ΔΥΩ ΛΕΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΘΘΗ ΕΝΟΣ ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ.

Ὁ και ἐν Καλάμαις τέλος τοῖς πολλοῖς ἐγνωσμένης φαυλότητος ἀφρικανοειδῆς, ἀποστρεφόμενος τήν ἀλήθειαν και ὑποκρινόμενος τὴν ὑπεράσπισιν των φορολογουμένων, ἔγραψε πρότερον εν τῇ ἐνταῦθα ἐκδομένῃ ἐφημερίδῃ «Σάλπιγγε» περὶ του ἀπεργάτου του φόρου των ἐπιτηδευμάτων, και ἤθη ὠθωμένον ἀπὸ τὸ αὐτὸ ψεύδος και τὴν κακεντρέχειαν ἀναγγελομένην πιστῶς και ὑπὸ της ἀποτροπαιῆς μορφῆς, τὰ αὐτὰ περίπου γράφει εν τῷ υπ' ἀριθ. 7. φύλλον της «Σάλπιγγος», ήν καθεκάστην μολύνει, μετὰ δὲ τὸ πρῶτον κατὰ σύμπτωσιν παρευρέθη εν τῇ Ἐφορίᾳ και ὑπὸ του κ. Ἐφόρου προσκλήθεισ' ἐπιείξει τὰ ἐπιβαρυθέντα πρόσωπα, με ὄλην του τὴν κυνικήν ἀναίδειαν περιωρίσθη εις τὸς Δικηγόρους, ἀλλὰ και περὶ τούτων ἐξελεγχθεῖς τότε προχειρῶς ψευδέστατος, καθότι ὁ μετὰ του Δημαρχικῷ παρῆδρου ἐργαζόμενος κ. Οἰκονομικός Ἐφορος οὔτε κᾶν εἶχε φθάσει εἰσέτι μέχρι των Δικηγῶρων, ἐπιδεχθέντος αὐτῷ και του καταλόγου, ἐσιώ-

Ποῖος ἤλιπες, παιδιὰ μου, ὁ Λομβάρδος κ' ὁ Τρικούπης, Ὁ κρεμανταλαὸς ὁ ἕνας και ὁ ἄλλος ὁ χαλδούπης, Τὴν ὠραῖαν Ἐξουσίαν ἀπ' τὰ χέρια νά μᾶς πάρουν; . . Ἀχ! κοπέλια μου, τὸ βλέπω . . ἴσᾶν τομάρια θά μᾶς γδάρουν. Θά μᾶς ψήσουν, θά μᾶς φάγουν . . ἀπὸ τῆ δικῆ μας γένοια, Δέν θ' ἀφήσουν οὔτε ἕνα.

Συχωράτέ με, κοπέλια . . πᾶγω πᾶ ὲς τὴν Περιβόλα, Και ὀπίσω μου ἀφίνω τὰ ὄνειράτά μου ὅλα. Φύγετε και σείτε, παιδιὰ μου, νά γλυτώστε ἀπ' τὴ δική, Φύγετε νά μη μᾶς κάμουν και αὐτὸ τὸ βεζιλίκι.
Ἐλθετε ὲς τὴν ἀγκαλιά μου νά σᾶς δώσω τὸ φιλή μου, Και νά πάρτε τὴν εὐχή μου.

Ἀχ! πὼς κλαίει ή ψυχῆ μου, ὀποῦ μόνα σᾶς ἀφίνω . . Ἀλλὰ τί νά κάμω πλέον; δέν μπορῶ ἐδῶ νά μείνω.
Πᾶγω εις τὴν Περιβόλα . . τούς τζουμπέδες μου θά βγάλω, Και καλόγηρος θά γείνω, παραδίστακα νά βάλω, Ἷσᾶν περνάω τῆς ἡμέραις με μετάνοιαις και νηστειαις, Μήπως και συχωρεθῶνεν ή πολλαῖς μου ἀμαρτίας.

Ο ΒΑΛΑΣΟΠΟΥΛΟΣ.
Τί ἵνε τούτο ποῦ μᾶς βρῆκε; . . Τί νά κάμω; τί θά γείνω; Ποῦ νά πάω; ποῦ νά μείνω; Βαλασόπουλε καυμένε, δέν θά παίρνης πιά παράδες Ἀπ' τούς νέους δεσποτάδες. Δέν θά ἐρχωνται δασκάλαις ἴσᾶν και πρῶτα ἐμπροστά μου Νά φιλοῦν τὰ γόνάτά μου.

Ποῦ οἱ τόσοι μου οἱ πόθοι; ποῦ τὰ τόσα ὄνειρά μου; Τὰ μεγάλα σχέδιά μου; Ὁ Τρικούπης κ' ὁ Λομβάρδος ἀρπαξᾶν τὴν Ἐξουσία Και μᾶς ἄφησαν ὲς τὰ κρύα.
Ἐφυγε ή πρώτη δόξα και μᾶς ἴπῃρε τὸ ποτάμι . . Ἀχ! ή τῶση μου ή λύπη ἴσᾶν τὸν ταῖρο θά με κάμη.

Δεσποτάδες και δασκάλες βλέπω ἴπρὸς μου κάθε βράδου Εἰς τῆς νύκτας τὸ σκοτάδι, Και πετιέμ' ἀπ' τὸ κρεβάτι ἴσᾶν τρελλὸς, και περπατᾶω Και μονάχος μου μιλάω.
Οὔτε ὑπνο ἔχω πλέον . . ἄχ! μοῦ φύγαν τὰ μυαλά μου! Ὂχ! μεγάλη συμφορὰ μου!

Ἄπο τὴν πολλῇ τὴν κλάψα χωρὶς ἄλλο θ' ἀρρωστήσω, Κε' ὡς λαμπάδα θε νά σβύσω.
Δέν ἀντέχω νά βαστάξω εις ἐτούτῃ τὴν φουρτούνα· Φέρετέ μου μιὰ μαουνα, Για νά πάω εις τὴν Σπάρτη, μήπως εύρω ἐκεῖ πέρα Θεραπείαν του κακοῦ μου, κ' ἴσυχάσω μιὰ ἡμέρα.

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ.
Πρωτομαγιά, πρωτομαγιά ξημέρωσε και πάλι Κ' ὄλ' οἱ τρελλοὶ σηκώθησαν και πάλι ὲς τὸ ποδάρι.
Σῆμερ' ὁ κόσμος χαίρεται κ' ἔχει γιορτὴ μεγάλη Και τρέχει εις τῆς ἐξοχαῖς λουλούδια για νά πάρῃ.
Σῆμερα ψάλλουν οἱ τρελλοὶ του ἔρωτα τραγουδία Και δίνουν ὲς τὴν ἀγάπη τους Μαγιατικά λουλούδια.

Μόνος ἐγὼ, μόνος ἐγὼ σ' ἐτούτῃ τὴν ἀντάρα, Εἰς τὴν χρυσῇ αὐτῇ γιορτῇ ὀποῦ ὁ κόσμος κάνει, Ἰσ τὴν ἔρημη τὴν τίξη μου δέν ἔχω μιὰ πεντάρα Νά πάρω τῆς ἀγάπης μου μαγιατικὸ στεφάνι. Και τὰ λουλούδια σῆμερα με χρήματα τὰ δίνουν . . Κεῖνοι ποῦ βρῆκαν τὸν παρὰ κακά ψυχρά νά γείνουν.

Και πέρσω τὴν πρωτομαγιά, εἶχα τὸ ἴδιο χάλι, Ἀλλὰ δέν ἤλιπες ὁ πτωχός, δέν ἤλιπες κ' ἐφέτο Πὼς μέσα ὲς τὸ σακκουλί μου λεπτὸ δέν θάχω πάλι, Νά πάρω τῆς ἀγάπης μου κ' ἐγὼ ἕνα μπουκέτο. Τί νά σέ κάμω ἀνοιξί, τί νά σέ κάμω Μᾶη, Ὁταν ὲς τὸ σακκουλάκι μου πεντάρια δέν βροντάει.

Δέν ἔχω, Μᾶη, ὀρεξι λουλούδια νά μαζέψω, Δέν μοῦ ἀνοίγουν τὴν καρδιά ή ὠμορφιάς σου Μᾶη, Δέν ἔχω ὄρεξι κ' ἐγὼ νά πιῶ και νά χορέψω . . Δέν χαίρεται, δέν τραγουδᾶ ἐκεῖνος ποῦ χρωστᾶει. Κρῶνουνε τὰ χέρια μου κ' ή κεφαλῆ μ' ἀνάφτει, Ὁταν μοῦ ἔλθουνε ὲς τὸ νοῦ πόσα χρωστῶ ὲς τὸ βράφτη.

Πότε τὰ τόσα χρέη μου κ' ἐγὼ θά ξεγλιστρήσω, Ἀχ! πότε τὸ σακκουλί μου βαρὺ θε νά γελάη, Πότε θάρθῃ ἕνας καιρὸς κ' ἐγὼ νά καζαντήσω; . . Ἰσως, μοῦ λέγουνε πολλοὶ, τὸν κόκκινον τὸν Μᾶη. Με συχωρεῖτε, σύντροφοι . . εἶπα πολλὰ και φθάνει . . Ἀχ! τέτοιο Μᾶη ἴσᾶν κ' ἐμε κανεῖς σᾶς νά μη κάνη.

καὶ τὸν ἄλλον...
ἐπὶ τῆς γῆς...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...

Ἀλλὰ οὐκ ἔστιν...
ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...

Ἀλλὰ τὸν ἄλλον...
ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...

Ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...

Ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...

ἈΡΤΙΚΟΝ

(Ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...)

Ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...

Ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...

Ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...

Ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...

Ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...

Ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...

Ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...

Ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...

Ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...

Ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...

Ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...

Ἐπιδοῦναι...
τῆ γῆ...
ἀποδοῦναι...
καὶ τὸν ἄλλον...